

Franciszkańska

gazeta

numer 6 ODPUSTY ŚW. TRÓJCY 03 CZERWCA 2007 r.

*O nieśmiertelny Królu, Chryste,
Niech Tobie, Ojcu i Duchowi
Radosne zabrzmie Alleluja
W przestworzach nieba i na ziemi.*

**„POZNAJ DZISIAJ I ROZWAŻ W SWYM SERCU,
ŻE PAN JEST BOGIEM, A NA NIEBIE WYSOKO
I NA ZIEMI NISKO, NIE MA INNEGO” (Pwt 4,32)**

W Uroczystość Trójcy Przenajświętszej zostajemy wezwani przez Liturgię Kościoła do uwielbienia Boga i oddania czci Temu, w którego Imię zostaliśmy ochrzczeni. Ten, który świat stworzył, odkupił i uświęcił, Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty jest jedynym i prawdziwym Bogiem. Jedynym, który objawił się światu, który świat umiłował.

„Poznaj dzisiaj i rozważ w swym sercu, że na niebie wysoko i na ziemi nisko, nie ma innego”. Słowa Deuteronomium, Powtórzonego Prawa, z dzisiejszego czytania mszalnego zapraszają każdego z nas do wejścia w głąb siebie, by móc postawić sobie pytanie o to, czy moim życiem potwierdzam pierwsze przykazanie Dekalogu. „Nie będziesz miał Bogów cudzych obok mnie”. Dość łatwo przychodzi - nawet sceptykom i niedowiarkom - uznać prawdę, że „na niebie wysoko nie ma innego”. Natomiast trudniej jest już tu, „na ziemi nisko” uznać jego potęgę, jego moc i jego panowanie, jego przykazania, jego

Ewangelię. Bo to zobowiązuje, bo to wyznacza szlak myślenia, wartościowania, wyborów i decyzji, bo to obliuguje człowieka do przestrzegania Bożego Prawa, do wyrzeczenia się bożków tego świata, do jasnego i czytelnego credo, wyznania wiary, słowem i czynem. Na szczęście, w chrzcie świętym i bierzmowaniu, nie otrzymaliśmy ducha niewoli, by się znowu pogryźć w lęku, w bojaźni, ale otrzymaliśmy ducha przybrania za dzieci boże. Ducha, w którym możemy wołać: Abba, Ojciec. (por. Rz 8,14-17) Ducha, który uczy nas odróżniać to co pochodzi od Boga od tego co pochodzi z innego źródła, zatrutego pychą i grzechem. Ten Duch Boży, Duch Pocieszyciel, Duch mądrości i rozumu, rady i męstwa, umiejętności i roztropności uzdalnia nas do dawania świadectwa i życia zgodnego z wiarą. Uzdalnia nas do nadziei wbrew nadziei. Do tego by tracić wiarę, „urzędową, nadętą, zadzierającą nosa do góry, asekurującą, głoszoną stąd dotąd” a od-

najdywać „tę jedyną, wciąż jak węgiel jeszcze zielony, tę którą jest po prostu spotkaniem po ciemku, kiedy niepewność staje się pewnością” (x. J. Twardowski, O wierze) Świadomości tej Mocy z Wysoka, działającej w Kościele, w jego wspólnocie czujemy się posłani by iść i nauczać, by jako ojciec lub matka, uczeń, student, robotnik, urzędnik, polityk, ksiądz, osoba zakonna, brat udział w posłannictwie Jezusa: „Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem” Posłusznym Jego słowu idziemy a On dotrzymuje słowa i jest z nami „przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.”

„Poznaj dzisiaj i rozważ w swym sercu, że na niebie wysoko i na ziemi nisko, nie ma innego”.

Wiara w Boga i zaufanie Jego Słowu były, są i będą natchnieniem i siłą do pracy, wysiłku, do podejmowania nowych wyzwań i zadań. Obchodząc uroczystość patronalną kościoła zbudowanego i poświęconego na chwałę Świętej Trójcy, nie możemy nie wspomnieć tych, którzy tę świątynię wznosili jako pomnik wiary w Trójjedynego Boga i tych, którym ta świątynia pozostawała i pozostaje droga. Ten franciszkański kościół jest milczącym świadkiem wiary minionych pokoleń. Zmieniały się czasy, zmieniały się wyznania i język

modlitwy, zmieniali się właściciele, zmieniał się Gdańsk i świat, lecz ten Dom Boży pozostawał zawsze miejscem świętym, miejscem kultu, miejscem oddawania chwały Ojcu, Synowi i Duchowi Świętemu.

Ten fakt napędza nas radością. Mówię te słowa jako franciszkanin, czujący się wraz z moimi braćmi, całą gdańską Prowincją zakonną, spadkobiercą tego skarbu przeszłości. To drogocenne dziedzictwo zawiera w sobie odpowiedzialność za materialne losy tej świątyni, odpowiedzialność ogromną i zobowiązującą, nieraz przygniatającą i spędzającą sen z powiek. Dzisiaj składamy dzięk-

dok. na str. 2

Pokój i Dobro!

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DO WSPÓLNEJ MODLITWY:
Msze święte w niedziele i uroczystości: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00, 20.00 (akademicka)

Msze święte w dni powszednie: 8.15 (z jutrznią), 18.00

W każdą środę zapraszamy do wspólnej modlitwy z Matką Bożą Miłosierdzia: 15.00 wystawienie Najśw. Sakramentu, koronka do Bożego Miłosierdzia, 18.00 Msza św. Nowenna w intencjach poleconych wcześniej w zakrystii, po Mszy św. modlitwy nowennowe do MB Miłosierdzia, 20.45 Komplet (modlitwa wieczorna Kościoła), 21.00 Apel Jasnogórski.

13 dnia każdego miesiąca na Różaniec Fatimski. Odmawiamy wszystkie cztery części. Część I przed Mszą św. o godz. 18.00; pozostałe części po Mszy św. przed wystawionym Najświętszym Sakramentem. W ten prosty sposób pragniemy odpowiedzieć na wezwanie Maryi do odmawiania tej pięknej modlitwy w intencji pokoju na świecie.

Grupy działające przy naszym ośrodku duszpasterskim:
FZŚ (odpowiedzialny o. Witold Regulski)
MI (odpowiedzialny o. Witold Regulski)

Duszpasterstwo Akademickie (odpowiedzialny o. Tomasz Jank) W niedzielę Eucharystia o godz. 20.00. Ponadto w każdy piątek - o godz. 19.30, katecheza i spotkanie w salce.

Żywy Różaniec (odpowiedzialny o. Bogusław Brzozowski)

Wspólnota Rodzin „Źródło Życia” (odpowiedzialny o. Tomasz Jank) Spotkania całej wspólnoty (25 małżeństw) odbywają się w drugą niedzielę miesiąca. O godz. 13.30 jest Eucharystia na którą Wspólnota zaprasza wszystkie młode małżeństwa zainteresowane głębszym życiem duchowym.

Przyjmujemy na tzw. Msze św. gregoriańskie za zmarłych odprawiane bez przerwy przez 30 dni.

Intencje mszalne można zamawiać przed i po każdej Mszy św.

Serdecznie zapraszamy!

POSŁUGUJESZ SIĘ INTERNETEM!

- ODWIEDŹ NASZE STRONY:

www.franciszkanie.pl

www.franciszkanie.gdansk.pl

powolania@franciszkanie.gdansk.pl

e.kai.pl

Udało się stworzyć nową stronę internetową naszego klasztoru. Strona jest aktualizowana każdego tygodnia. Pojawiają się na niej m.in. ogłoszenia duszpasterskie oraz informacje z przebiegu remontu i renowacji naszej świątyni poparte bogatą galerią fotograficzną. Pojawiła się również strona internetowa naszego duszpasterstwa akademickiego „San Damiano”. Serdecznie dziękujemy moderatorom stron Julii Chrościckiej i Mateuszowi Radkiewiczowi.

Oficjalna strona klasztoru

www.gdansk.franciszkanie.pl

Strona duszpasterstwa akademickiego

www.sd.franciszkanie.pl

Serdecznie zachęcamy do odwiedzania stron i podawania powyższych informacji innym - może zainteresowanym.

Kronika:

18-21 III - Rekolekcje Wielkopostne głosił o. dr Bogdan Kocańda dyrektor Franciszkańskiego Centrum Duchowości w Rychwałdzie

20 III - Sąd Rejonowy w Gdańsku zarejestrował Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Św. trójcy „Dziedzinięc”

31 III - Gdańszczanie Janowi Pawłowi II - Pieśń Uwielbienia - koncert Mieczysława Szczepniaka wraz z zespołem Trzecia Godzina Dnia w drugą rocznicę śmierci Jana Pawła II

06 IV - Wielki Piątek - Prowincjał o. Adam Kalinowski dokonał uroczystego odsłonięcia zabytkowego, gotyckiego krzyża, po rocznej, gruntownej renowacji

09 V - Po raz pierwszy, po kilkuletnich remontach, a może nawet pierwszy raz w historii naszego kościoła, zaprezentowano gdańszczanom, tym razem w wąskim gronie - z prezydentem Gdańska Pawłem Adamowiczem oraz prowincjałem Gdańskiej Prowincji OO. Franciszkanów p.w. Św. Maksymiliana Marii Kolbego o. Adamem Kalinowskim, niezwykle, tajemniczy klimat średniowiecznego poddasza kościoła Świętej Trójcy. Wśród zwiedzających byli również: wojewódzki konserwator zabytków Marian Kwapiński, miejski konserwator zabytków Janusz Tarnacki oraz komendant miejskiej straży pożarnej Kazimierz Grubba.

dok. ze str. 1
czynienie Trójcy Świętej za to, że nie zostaliśmy i nie zostajemy sami z tym pomnikiem dziejów. Za to, że dzieło odnowy materialnej, renowacji tego kościoła jest dźwiganie na barkach wielu ludzi dobrej woli, że stało się ono wspólnym wysiłkiem tych, którym droga jest historia, tradycja, kultura. Którym drogi jest Bóg. Bez tego wsparcia, bez licznych dotacji (państwowych i miejskich), bez trudu i życzliwości, bez sympatii i poparcia tak wielu, nie moglibyśmy dzisiaj zaprosić na uroczystość poświęcenia odnowionych dachów, nie moglibyśmy cieszyć się widokiem odbudowanej po 60 latach wieży kościelnej, nie byłoby mowy o żadnych nowych planach i projektach, nie mielibyśmy nadziei na kontynuację prac remontowych. To jest dzieło Boże, na chwałę Trójcy Świętej. Jako Bracia Mniejsi Konwentualni chcemy by to miejsce przemawiało do każdego, kto tu przychodzi konkretną mową: „Poznaj i rozważ w swym sercu, że Pan jest Bogiem i na niebie wysoko i na ziemi nisko, nie ma innego”. Dwa tygodnie temu temu Biskup Rzymu, Papież Benedykt

XVI przypomniał nam, kapłanom, że mamy być specjalistami od spotkania człowieka z Bogiem, ekspertami w dziedzinie życia duchowego a nie ekspertami w sprawach ekonomii, budownictwa czy polityki. Nie moglibyśmy żyć w tym duchu, gdyby nie świadomość, że mamy po naszej stronie ludzi świeckich, specjalistów, oddanych i zaangażowanych we wspólne dzieło. To nieoceniony dar. Franciszek z Asyżu nauczył nas wszelkie dobro odnosić „do Pana Boga najwyższego, i uznawać za jego własność i dziękować za wszystko temu, od którego pochodzi wszelkie dobro”. (por. Reguła 1, rozdz. 17,17) Tak też czynimy, wyrażając tym samym naszą wdzięczność Bogu w Trójcy Przenajświętszej, bo nie zostawia nas samych i bezradnych wobec dachów i murów, wobec zagrożeń i potrzeb, bo przychodzi nam z pomocą, bo daje ludzi oddanych, przyjaznych, kompetentnych i mądrych, daje przyjaciół i sojuszników, daje dobrodziejów, ale nade wszystko daje wiernych, którzy tę świątynię napełniają życiem wiary, modlitwą i pieśnią na wieczną chwałę Trójcy.

Sprawując Eucharystię - Dziękczynienie - otwieramy się po raz kolejny w naszym życiu na dar Bożej łaski, na Bożą, świętą Obecność, na Jego wezwanie i posłanie. Odżywają w nas jednocześnie słowa Jezusa: „Cóż przyniesie człowiekowi, choćby cały świat zyskał a na swej duszy szkodę poniósł, albo co da człowiek w zamian za swoją duszę”. Cóż przyjdzie nam z odnowionej, pięknej świątyni, jeśli nie będzie w niej serca, duszy i ducha? Oby najwyższym i najprawdziwszym pragnieniem naszego serca było stawianie się autentycznym odbiciem objawionej prawdy o tym, że „Pan jest Bogiem i nie ma innego” Oby w tym miejscu człowiek - wierzący i niewierzący - mógł odczuć wewnętrzny pokój, harmonię, ład i piękno. Już dzisiaj i w przyszłości. Amen.

Kazanie odpustowe PROWINCJAŁA O. ADAMA KALINOWSKIEGO wygłoszone w kościele Św. Trójcy przed rokiem.

POWSTAŁO STOWARZYSZENIE PRZYJACIÓŁ KOŚCIOŁA ŚW. TRÓJCY „DZIEDZINIEC”

Celami Stowarzyszenia Przyjaciół Kościoła Św. Trójcy „DZIEDZINIEC” są:

- Rewitalizacja zespołu kościelnego Św. Trójcy
- Działania religijno-społeczno-kulturalne
- Działalność charytatywna

Stowarzyszenie realizuje swoje cele przez:

- działania na rzecz promocji kompleksu Św. Trójcy,
- wspieranie renowacji kompleksu Św. Trójcy,
- organizowanie zbiorów na rzecz kompleksu Św. Trójcy,
- ruch pielgrzymkowy do sanktuariów i miejsc świętych,
- promocja postaw, form aktywności zawodowej, form rozrywki i wyczynu zakorzenionych w duchu franciszkańskim,

- organizowanie oraz wspieranie wydarzeń kulturalnych – koncerty, wystawy, dyskusje panelowe, seminaria, konkursy, sesje, plenery i inne formy przybliżające m.in. św. Franciszka i jego przesłanie Pokoju i Dobra,
- współpraca z duszpasterstwami,
- inicjowanie i współorganizowanie nabożeństw ekumenicznych oraz międzyreligijnych spotkań modlitewnych,
- prezentacja dorobku kultury chrześcijańskiej, inicjowanie nowej twórczości,
- wspieranie i promocja twórczości artystycznej,
- rozwój ekumenizmu i współpracy międzyreligijnej,
- odkrywanie lokalnego dziedzictwa kulturowego,
- organizacja spotkań ze znanymi osobami
- wymiana doświadczeń,

- szkolenia, warsztaty, imprezy plenerowe,
- inicjowanie i organizowanie działań publicznych, wydawniczych i medialnych służących zdynamizowaniu, ożywieniu „życia” i świadomości lokalnej,
- współpraca z krajowymi instytucjami administracji publicznej i instytucjami zagranicznymi, fundacjami, organizacjami i stowarzyszeniami w zakresie działań kulturalno – społecznych,
- akcje społeczne,
- edukacja ludzi młodych,
- organizowanie kiermaszów
- wspieranie nauki języków wśród dzieci, młodzieży, dorosłych
- pomoc ludziom samotnym, cierpiącym oraz osobom będącym w trudnej sytuacji materialnej,
- inicjowanie i współorgani-

- zowanie akcji charytatywnych, koncertów, sesji naukowych, wystaw i innych wydarzeń mających na celu lepsze poznanie i współpracę,
- pomoc osobom niepełnosprawnym,
- inicjowanie postaw i działań pro społecznych, przeciwdziałania marginalizacji i wykluczeniu społecznemu osób defaworyzowanych,

KONTAKT:

Andrzej Szadejko
ul. Aleksandra Dulin’a 3/6
PL- 80-180 Gdańsk
Tel/Fax +4858 325 6402
kom. 968 199 330
e-mail: szadejko@wp.pl
www.szadejko.com
LUB: Stowarzyszenie Przyjaciół Kościoła Św. Trójcy „Dziedziniec”, ul. Św. Trójcy 4, 80-822 Gdańsk

Rozmowa z Andrzejem Szadejko prezesem Stowarzyszenia Przyjaciół Kościoła Św. Trójcy

Andrzej Szadejko z żoną Aliną i synami

Red: 21 maja 2007 został Pan prezesem Stowarzyszenia Przyjaciół Kościoła Św. Trójcy „Dziedziniec”, proszę przybliżyć nam tę nową inicjatywę.

Po bez mała dwóch latach starań wreszcie udało się zarejestrować w sądzie nasze stowarzyszenie. Już sama nazwa wskazuje, iż tworzą je ludzie, którzy mają bardzo emocjonalny stosunek do tego fantastycznego miejsca, jakim jest zespół architektoniczny kościoła Św. Trójcy i Św. Anny w Gdańsku.

Członkami stowarzyszenia są przede wszystkim ludzie świeccy różnych zawodów i zainteresowań, którzy będą nawzajem się wspomagać w realizacji celów statutowych i oczywiście wspomagać ojców franciszkanów w ich trudzie odbudowy znaczenia tego miejsca dla kultury Gdańska, Pomorza, Polski, a nawet całej Europy. Już od wielu lat ojcowie franciszkanie starają się odkurzyć dawny blask tego kompleksu i małymi krokami zbliżają się do celu. My, jako ludzie

świeccy też widzimy kolosalny potencjał tego miejsca. Chcielibyśmy, aby ono lepiej zaistniało w życiu kulturalnym miasta. Jedyny tego rodzaju układ architektoniczny w Gdańsku pozwala na realizację niesamowitych projektów artystycznych i naukowych o różnym profilu - od imprez dla szerokiej publiczności, aż po organizację specjalistycznych sympozjów. Pomiędzy tymi dwoma biegunami jest cała gama możliwości, które chcielibyśmy wykorzystać. Szczególny nacisk położymy na dziedzictwo kulturalne Gdańska i całego regionu pomorskiego.

Czy projekty kulturalne to jedyny kierunek działań Stowarzyszenia?

Ależ nie. W statucie naszej fundacji oprócz działań społeczno-kulturalno-religijnych, mamy zapisane jeszcze dwa inne cele. Pierwszy z nich to rewitalizacja i konserwacja kompleksu Św. Trójcy. I tutaj nasze działania będą wspierały kierunek prac konserwatorskich, których wy-

magają budynki kościelne, a trzeba pamiętać, że jest to jedna z trzech oryginalnie zachowanych, nieburzonych podczas wojny (poza zniszczonym prezbiterium) świątyń gdańskich. Choć w ostatnich latach włożono już wiele pracy w odbudowę i renowację, potrzeby są nadal ogromne. Trzecim polem naszych działań będzie działalność charytatywna, skierowana do ludzi potrzebujących pomocy. Chcielibyśmy zorganizować grupy wspierające ludzi starszych i potrzebujących szczególnej opieki.

Cele są szczytne, ale jak zamierzacie tego dokonać, jak można was wesprzeć?

Oczywiście bez ludzi dobrej woli nie uda nam się nic osiągnąć, dlatego każdy, kto chciałby nas wesprzeć swoim czasem, czy umiejętnościami jest mile widziany. Oczekujemy też na wsparcie finansowe z każdej strony. Niedługo zostanie utworzone konto, na które będzie można wpłacać darowizny na działalność stowarzysze-

nia. Można też zostać jego członkiem.

Czy macie już jakieś konkretne projekty, które chcielibyście realizować?

Tak. Najbliższą imprezą, którą wesprzemy organizacyjnie już w sierpniu będzie druga edycja festiwalu muzycznego im. Johanna Gottlieba Goldberga, w trakcie którego oficjalnie rozpoczniemy zbieranie funduszy na odbudowę wielkich organów w kościele Św. Trójcy. Myślimy też o zorganizowaniu wystawy fotograficznej dotyczącej zabytków sakralnych Gdańska. Chcielibyśmy także zorganizować grupę ludzi chętnych do pomocy charytatywnej potrzebującym. Najbliższe tygodnie, to jednak czysto techniczna organizacja działalności stowarzyszenia.

Życzymy więc sobie i wam, abyśmy mogli jak najszybciej korzystać z owoców waszej pracy. Niech Bóg wam i waszym działaniom błogosławi.

Bóg zapłać

Rozmowa z Janem Tuskiem inspektorem Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Gdańsku, architektem, wielkim przyjacielem kościoła Św. Trójcy.

Red: w tym roku franciszkanie czynią starania o odbudowę sygnatury nad prezbiterium. Po co odbudowywać kolejną wieżę? Czy dach w obecnej formie nie mógłby pozostać?

Odpowiedź na pytanie pierwsze może być dwójaka, a mianowicie krótka i długa. W krótkiej wersji można odpowiedzieć że, kolejną wieżę odbudowuje się dla piękna obiektu. Odpowiedź w dłuższym wydaniu brzmi następująco: podejmowanie takich działań to nasz wspólny obowiązek. Dziedzictwo kulturowe można przyrównać do sztafety. Przechwytujemy w czasach obecnych obowiązki, jak biegacz pałeczki. Dbałość o zabytki, podjęmo-

wanie takich działań, jak odbudowa sygnatury można przyrównać do sportowca na bieżni. Gdybyśmy nie robili nic, to tak, jakby poddać się i przejść z toru na trybuny. Tak więc z jednej strony odbudowa sygnatury to nasz obowiązek, wyzwanie, ale i zaszczyt. Trzeba uświadomić sobie, że takie zadania dziś należą do rzadkości. Osobiście uczestniczę w tym zadaniu traktując jako zaszczyt i czuję się wyróżniony, że choć kręcąc się tu i tam uczestniczę w tak ciekawym zadaniu. Jeśli chodzi o drugą część pytania, to cóż odpowiedzieć? Po prostu nie byłoby sygnatury i koniec. Kościół byłby uboższy o ten ostatni brakujący dziś element

struktury zewnętrznej. Dlatego też podziwiać należy ojców franciszkanów za wiarę, ambicję, determinację i przekonanie co do słuszności podjętej decyzji. Należy też mieć świadomość, iż ojcowie obudowują tę wieżę nie z pobudek materialnych, lecz duchowych, czy też ideowych. Przecież ta wieża nie przyniesie ojcom żadnych dochodów, odbudowują ją, aby przywrócić ich najważniejszemu kościołowi w prowincji fragment utraconego piękna.

Czy podobnie jak przed rokiem, przy odbudowie kopuły wieży, będzie budowane wielkie rusztowanie?

Tym razem nie. Logistyka tego przedsięwzięcia jest zupełnie inna. Zeszłoroczna wieża, choć optycznie masywniejsza, budowana była z drewna. Belka po belce, trochę drewna, trochę blachy i mamy wieżę. Zaznaczyć trzeba, że wraz ze wznoszeniem wieży, rosło rusztowanie. W przypadku sygnatury przedsięwzięcie wygląda inaczej. Tutaj konstrukcja wykonana jest ze stali, ponieważ dach prezbiterium też jest wykonany ze stali. No i niestety. Stal rządzi się nieco innymi prawami niż drewno. Stal

jest ciężka i całość konstrukcji trzeba przygotować w specjalistycznym warsztacie. Tak więc w konsekwencji konstrukcję trzeba będzie postawić za pomocą dźwigu.

Jakie widzi Pan trudności w posadowieniu – w konstrukcji wieży?

Technicznych trudności to może nie ma. W końcu żyjemy w XXI wieku i technika jest tak zaawansowana, że postawienie takiej wieży nie powinno nastęrczyć większych problemów technicznych. Widzę tu bardziej problem natury logistycznej. Do postawienia wieży potrzebny jest potężny dźwig, który będzie miał możliwość podniesienia konstrukcji o ciężarze kilkunastu ton na wysokość około 70 m, ponad kościół i z zegarmistrzowską precyzją we właściwe miejsce ją osadzić. Ale to zostawmy w rękach operatora dźwigu. Odrębną kwestią jest to, jak zachowa się budynek kościoła po tym, jak zostanie obdarzony dodatkowo nowym ciężarem, ale o tym przekonamy się, jak sygnatura już znajdzie się na swoim miejscu. Generalnie na dzień dzisiejszy inżynierowie nie spodziewają się jakichkolwiek niespodzia-

nek. W końcu kiedyś tam w przeszłości budynek dźwiगाł już sygnaturę, taką samą jak obecnie budujemy, tylko że z drewna.

Co w dalszej kolejności będzie robione w kościele p.w. Św. Trójcy?

Jak to przy obiekcie zabytkowym. Pracy zawsze jest wiele a potrzeb finansowych jeszcze więcej. Teraz trzeba zacząć myśleć o konserwacji ścian, które niezbyt ciekawie się prezentują. Po remoncie elewacji przyjdzie czas na wnętrze. Sądzę, że ukoronowaniem prac powinna być rekonstrukcja organów. To jest dopiero niesamowite zadanie. Zaznaczyć trzeba, że sygnatura nie jest jedynym zadaniem, które jest realizowane przez klasztor. Obecnie trwają prace przygotowawcze do remontu dachu kaplicy Św. Anny, konserwowane są epitafia w prezbiterium, rozstrzyga się sprawa konserwacji i restauracji gotyckich stall w prezbiterium oraz konserwacja tynków i malowanie ścian tej części kościoła.

Dziękujemy za rozmowę i życzymy owocnej współpracy z franciszkanami.

**Pomóż w renowacji Kościoła św. Trójcy
Konto renowacyjne:
70 1240 1268 1111
0000 15 42 5270**

Gazeta Franciszkańska

Przygotowali:

o. Tomasz Jank,
o. Tadeusz Pytka.

Adres:

ul. Świętej Trójcy 4
80-822 GDAŃSK

e-mail:

gdansk@franciszkanie.gdansk.pl
tel. 058 320 79 80

Wydawcy:

Stowarzyszenie Przyjaciół
Kościoła Św. Trójcy „Dziedziniec”
Dom Maksymiliana Kolbe
Klasztor oo. Franciszkanów

Druk i opracowanie:

Drukarnia Oruńska
tel. 058 309 93 51
www.drukarnia.gda.pl

Konserwatorka Jolanta Pabiś-Gagis rozpoczęła renowację jednego z najcenniejszych obrazów naszej świątyni - „Powrót Jakuba Patriarchy do Kanaanu”. Już w czasie konserwacji udało się odkryć datę powstania obrazu. Był to rok 1666. Autor wciąż pozostaje nieznany.

